

ВЕЧЕРНИЕ ВЕСТИ

46(3141),
20–26 ноября 2017 г.

КОЖЕН ТРЕТІЙ УКРАЇНЕЦЬ
ПІДТРИМУЄ «БАТЬКІВЩИНУ»

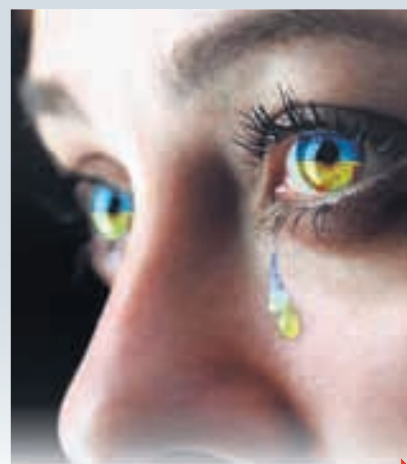
стр 4

ПУСТИТИ
ГАЗ

стр 5

СИНЕЙ ПТИЦЫ
ПРОПАЛ И СЛЕД

стр 6

МЕХАНІЗМ КОНКУРСНИХ КОМІСІЙ ЗНАЧНО УСКЛАДНЮВАВ ЖИТТЯ ВЛАДІ. ОТОЖ, ТРУДНОЩІ ТРЕБА БУЛО УСУНУТИ.

ВТІМ, СКАСУВАННЯ ЦІЄЇ ПРОЦЕДУРИ АЖ НІЯК НЕ Є ГОЛОВНОЮ МЕТОЮ УХВАЛЕННЯ ЗАКОНУ «ПРО РУЧНИХ ГУБЕРНАТОРІВ».

НАЙГОЛОВНІША ЗМІНА ПОЛЯГАЄ У ТОМУ, ЩО ВІДТЕПЕР КЕРІВНИКИ ОБЛАСНИХ ТА РАЙОННИХ АДМІНІСТРАЦІЙ МОЖУТЬ БУТИ ВОДНОЧАС ЧЛЕНАМИ ПОЛІТИЧНИХ ПАРТІЙ ЧИ НАВІТЬ ОБІЙМАТИ КЕРІВНІ ПОСАДИ В ПАРТІЯХ, ТОДІ ЯК РАНІШЕ ЦЕ СУВОРО ЗАБОРОНЯЛОСЯ.

МАСКИ СКИНУТІ. АДМІНРЕСУРС УВІМКНЕНИЙ

Президент Петро Порошенко в екстреному режимі, всього за два дні після голосування парламентом, підписав закон №7126, згідно з яким скасовується конкурсний відбір голів місцевих державних адміністрацій та керівників центральних органів виконавчої влади. Насправді прийняття цього документа — дуже далекоглядний хід в не дуже вишуканій політичній грі. Такий крок поклав край реформі системи державного управління.

Наприкінці 2015 року був ухвалений закон «Про державну службу», який дуже обмежував адміністративний ресурс та тиск на державних службовців. Тепер, прийнявши поправки до нього у вигляді законодавчого акту №7126, влада зможе продовжити вибудовувати свою вертикаль.

(Закінчення на стор. 2)

ГОЛОВИ МІСЦЕВИХ АДМІНІСТРАЦІЙ ВІДНИНІ ЗМОЖУТЬ ПРОВАДИТИ ПОЛІТИЧНУ ДІЯЛЬНІСТЬ. ЇМ БІЛЬШЕ НЕ ДОВЕДЕТЬСЯ ХОВАТИСЯ, ПІДТРИМУЮЧИ ПЕВНОГО КАНДИДАТА ЧИ ПОЛІТСИЛУ. СТАВШИ ЧЛЕНАМИ ПАРТІЙ, КЕРІВНИКИ НЕ ПОРУШУВАТИМУТЬ ЗАКОН. ТОЖ ВОНИ МАЮТЬ ПРАВО ОЧОЛЮВАТИ ВИБОРЧІ ШТАБИ Й ФАКТИЧНО ВІДПОВІДАТИМУТЬ ЗА РЕЗУЛЬТАТ ВИБОРІВ

ВСЕУКРАИНСКАЯ ОБЩЕСТВЕННО-ПОЛИТИЧЕСКАЯ ГАЗЕТА

НАШ АДРЕС В ИНТЕРНЕТЕ: GAZETA.VV.COM

Рекомендованная цена
2 грн 50 коп.

Рейтинг парламентських «піаністів»

18 липня 2016 року спікер Андрій Парубій заявив, що «фактично кнопкодавства в парламенті майже немає, це поодинокі випадки — за три місяці таких було зафіксовано чотири або п'ять разів». Чому ж мовчить голова Верховної Ради в листопаді 2017-го?

За підрахунками Громадського руху «ЧЕСНО», народні обранці у Верховній Раді восьмого скликання за три роки встигли накнопкодавяти 321 раз. А це на 23 випадки неособистого голосування більше, ніж було в їхніх попередників — парламентарів Ради сьомого скликання. Звісно, треба зважати на те, що колишній парламент пропрацював лишень два роки, а потім його розпустили. Та не можна забувати і про політичні обставини, за яких він існував.

До третьої річниці набуття нардепами їхніх повноважень активісти «ЧЕСНО» зафіксували сотого кнопкодава. Ним виявився лідер Радикальної партії Олег Ляшко. Втім, нині кількість «піаністів» у ВР уже перевищила сотню...

Окрім того, Громадський рух «ЧЕСНО» склав рейтинг найбільш злісних порушників Основного Закону. Так ось, «золото» належить фракції «Блок Петра Порошенка»: за три роки 31 депутат накнопкодав 111 разів! «Срібло» могло б дістатися фракції «Народний фронт»: 23 парламентарі 63 рази проголосували неперсонально. Однак якщо аналізувати за кількістю випадків неособистого голосування, то «НФ» поступається групі «Відродження»: 18 депутатів із 26 накнопкодали 76 разів!

Четверту сходинку посів «Опоблок»: 12 парламентарів проголосували неперсонально 27 разів. П'яте місце «виборола» Радикальна партія: 9 на 26. Шосте місце в антирейтингу належить «Волі народу»: 6 на 19.

І лише депутати двох фракцій — «Батьківщина» та «Самопоміч» — голосують власноруч.

Звання найбільш злісних порушників Конституції заслужили три мажоритарники. Перше місце з результатом у 19 фактів кнопкодавства розділили між собою обранець від Черкащини Антон Яценко («Відродження») та посланець Хмельниччини Андрій Шинькович (БПП). Друге місце дісталось депутатові з міста Ізмаїл Одеської області Олександр Урбанському (БПП) — за ним зафіксовано 18 фактів неособистого голосування.

Загалом серед топ-«піаністів» дев'ять мажоритарників і три списочники: по три депутати з БПП, «НФ» та «Відродження», один із «Опоблоку» та один позафракційний.

І це нітрохи не кумедно, а соромно і обурливо! Втім, рано чи пізно усі зафіксовані факти кнопкодавства знадобляться. Насправді існує рішення Конституційного суду від 1998 року, в якому чітко зазначено, що порушення вимоги персонального голосування призводить до визнання такого голосування неконституційним!

Підготував Василь НЕЗНАЙКО

«ЗОЛОТО» НАЛЕЖИТЬ ФРАКЦІЇ «БЛОК ПЕТРА ПОРОШЕНКА»: ЗА ТРИ РОКИ 31 ДЕПУТАТ НАКНОПКОДАВИВ 111 РАЗІВ!

(Закінчення. Початок на стор. 1)

А зараз по суті: раніше керівника центрального органу виконавчої влади призначав та звільняв Кабмін за пропозицією Комісії з питань вищого корпусу державної служби. Тобто відбувався конкурс. Згідно з тією ж процедурою, призначалися два заступники. Відтепер керівника ставити на посаду й усуває Кабмін за поданням прем'єра. Та й усе! Заступників сам посадовець презентує міністрові-куратору, а той уже подає їх главі уряду. Знов усе!

Раніше голови місцевих державних адміністрацій призначалися і звільнялися президентом за поданням Кабміну. Пропозиції щодо кандидатів знову-таки вносила Комісія за результатами конкурсного відбо-

пер керівники обласних та районних адміністрацій можуть бути водночас членами політичних партій чи навіть обіймати керівні посади в партіях, тоді як раніше це суворо заборонялося. І тут стає справді цікаво.

До прикладу, Віталій Кличко — столичний мер і голова Київської міської адміністрації — у травні 2016 року склав із себе повноваження голови партії «Блок Петра Порошенка «Солідарність», оскільки напередодні набув чинності закон «Про державну службу». За півтора року заміни Кличку так і не знайшлося, хоча в очільники пропрезидентської партії сватали то одного, то іншого політика. Тепер Віталій Кличко зможе поновити свій партійний квиток і знову очолити БПП.

Кандидат політичних наук, політолог Олексій Якубін розповідає

явність домовленостей свідчить те, що УДАР останнім часом став лояльнішим у голосуваннях, ініційованих Банковою.

Друга причина — дочасні або чергові парламентські чи президентські вибори. Віднині всі голови місцевих адміністрацій зможуть провадити політичну діяльність. Їм більше не доведеться ховатися, підтримуючи певного кандидата чи політсилу. Ставши членами партій, керівники не порушуватимуть закон. Тож вони мають право очолювати виборчі штаби й фактично відповідатимуть за результат виборів», — зауважує експерт.

Також, за словами Олексія Якубіна, не варто забувати про те, що нині в Україні відбуваються вибори до ОТГ (найближчим часом — у понад 100 громадах). Тож законодавча зміна і тут буде напролюд корисною.

ВЛАДА ХОЧЕ СПІВПРАЦЮВАТИ З ПІДКОНТРОЛЬНОЮ КИЇВСЬКОМУ МІСЬКОМУ ГОЛОВІ ГРУПОЮ У ФРАКЦІЇ БПП, А САМ КЛИЧКО ПОВИНЕН МАТИ ВАЖЕЛІ ВПЛИВУ. ОТЖЕ, ТЕПЕР ВІН ЗНОВУ ЗМОЖЕ СТАТИ ГОЛОВОЮ ПРОПРЕЗИДЕНТСЬКОЇ ПОЛІТИЧНОЇ СИЛИ. ПРО НАЯВНІСТЬ ДОМОВЛЕНОСТЕЙ СВДІЧИТЬ ТЕ, ЩО УДАР ОСТАННІМ ЧАСОМ СТАВ ЛОЯЛЬНІШИМ У ГОЛОСУВАННЯХ, ІНІЦІЙОВАНИХ БАНКОВОЮ

ру. Тепер таких очільників і їхніх заступників садять у крісла Кабмін. І також без жодного конкурсу.

На думку авторів нового законопроекту, порядок призначення дворічної давності суперечлив нормам Конституції. Ось тому й треба було внести зміни. То, може, варто розглянути всі суперечливі закони на предмет того, чи відповідають вони Основному Закону? Та повернімося до змін...

Звісно, що механізм конкурсних комісій значно ускладнював життя владі. Отож, за їхньою логікою, труднощі треба було усунути. Втім, скасування цієї процедури аж ніяк не є головною метою ухвалення закону «про ручних губернаторів».

Найголовніша зміна полягає у тому, що нині закон про «Державну службу» більше не стосується голів місцевих державних адміністрацій. Тож їх виключили з держслужбовців категорії «А». А це означає, що відте-

пер справжні причини такого прудкого ухвалення і підписання закону №7126.

«Чому влада настільки екстрено перейнялася цими законодавчими змінами? Хотіли скасувати конкурсний відбір? З огляду на вже проведені такі конкурси, можна стверджувати, що все одно перемагали кандидати, які були вигідні Банковій. Але навіть така процедура, за умови не зовсім прозорої роботи комісій, завдала владі дискомфорту і зайвих клопотів. Бо треба було створювати ефект змагальності — й такі інші замороки... І все ж це не головне.

Реальних причин є кілька. Найперша — домовленості з Віталієм Кличком та групою УДАР. Влада хоче співпрацювати з підконтрольною київському міському голові групою у фракції БПП, а сам Кличко повинен мати важелі впливу. Отже, тепер він знову зможе стати головою пропрезидентської політичної сили. Про на-

Політолог констатував, що ідея максимально деполітизувати держслужбу зійшла нанівець, а влада нарешті скинула маску.

До речі, цікаво пригадати, що говорив президент Петро Порошенко 31 грудня 2015 року, коли підписав закон «Про державну службу».

«Реформа державної служби значною мірою визначає успіх інших реформ, результати яких напряму залежать від якості управлінських рішень державних органів... Ця реформа має забезпечити нову якість державної служби відповідно до кращої європейської практики, встановити правові та організаційні засади цієї служби як професійної, політично неупередженої діяльності на благо держави й суспільства...» — переконував тоді глава держави.

Невже президент про це просто забув?

Анна ШЕПТУНОВА

Внутривидовая война антикоррупционных органов в последнее время обострилась до предела и все больше напоминает театр абсурда. Вместо того чтобы делать общее дело, НАПК, САП и НАБУ фактически забрасывают друг друга камнями на радость тем, против кого они должны бороться.

«НЕЗАВИСИМЫЙ» НАПК

Национальное агентство по вопросам предотвращения коррупции (НАПК), создание которого было прописано в коалиционном соглашении и являлось одним из условий предоставления Украине безвизового режима с ЕС, неоднократно становилось фигурантом скандалов. Весной НАПК фактически провалило запуск реестра электронных деклараций. Однако это не помешало главе данного органа Наталье Корчак выписывать себе премию в 200 тысяч гривен за хорошую работу.

И ничего, что по состоянию на 1 октября сотрудники агентства проверили аж... 55 деклараций должностных лиц и не нашли в них нарушений. Хотя как же можно найти нарушения у Порошенко, Гройсмана и его верных министров? Да и то, что сама Корчак позабыла внести в собственную декларацию автомобиль Skoda Octavia A7, которым она пользуется, тоже, видимо, не является чем-то из ряда выходящим. Очевидно, интенсивность труда сказалась на памяти руководителя НАПК.

Информационная бомба взорвалась 14 октября, когда руководитель департамента финансового контроля НАПК Анна Соломатина обвинила Корчак в фальсификации электронных проверок и намеренной дискредитации системы.

«Е-декларирование используется для покрытия чиновников, лояльных к власти, расправы над негодными и с целью личного обогащения председателя и членов Национального агентства по вопросам предотвращения коррупции.

Результаты проверок фальсифицируются так, как это нужно руководству НАПК», — сообщила она в ходе брифинга в Украинском кризисном медиацентре при участии народных депутатов Мустафы Найема, Виктора Чумака и Светланы Залищук.

По словам Соломатиной, НАПК не является независимым органом — оно полностью контролируется АП.

«Меня лично с двумя коллегами в сентябре вызывали в Администрацию президента. Так называемый куратор по НАПК предлагал, чтобы все проверки, проекты решений по которым будут выноситься на заседание НАПК, в первую очередь рассматривались в АП», — заявила она.

ПО СЛОВАМ РУКОВОДИТЕЛЯ ДЕПАРТАМЕНТА ФИНАНСОВОГО КОНТРОЛЯ НАПК АННЫ СОЛОМАТИНОЙ, Е-ДЕКЛАРИРОВАНИЕ ИСПОЛЬЗУЕТСЯ ДЛЯ ПОКРЫВАНИЯ ЧИНОВНИКОВ, ЛОЯЛЬНЫХ К ВЛАСТИ, РАСПРАВЫ НАД НЕУГОДНЫМИ И С ЦЕЛЬЮ ЛИЧНОГО ОБОГАЩЕНИЯ ПРЕДСЕДАТЕЛЯ И ЧЛЕНОВ НАЦИОНАЛЬНОГО АГЕНТСТВА ПО ВОПРОСАМ ПРЕДОТВРАЩЕНИЯ КОРРУПЦИИ. РЕЗУЛЬТАТЫ ПРОВЕРОК ФАЛЬСИФИЦИРУЮТСЯ ТАК, КАК ЭТО НУЖНО РУКОВОДСТВУ НАПК

Кроме того, руководство агентства вынуждало сотрудников департамента Соломатиной отслеживать тех, кто не подлжет проверке.

«Вероятно, это делали с целью политической расправы или получения взяток», — предположила чиновница.

И наоборот, от спецпроверок кандидатов на должности судей

Верховного суда следовало отказать.

Вполне логичным в этой ситуации выглядит то, что документы о фактах коррупции, которые Соломатина передавала в Генпрокуратуру, возвращались в НАПК без рассмотрения.

Особенно неравнодушно к нему Национальное агентство по вопросам предотвращения коррупции.

В начале ноября ведомство Корчак вызвало на допрос Сытника по делу о возможном конфликте интересов (проверялись

и НАПК, которая усилилась в последние дни и наносит ущерб общественным интересам», — заявил он, добавив, что у АП нет инструментов влияния на НАПК.

Назвав конфликт НАБУ и НАПК информационной войной, Банковская явно старается минимизировать последствия конфликта. Ведь с высоких трибун президент постоянно похвалится успехами на антикоррупционном фронте, хотя в ответ международные партнеры заявляют о недостаточной борьбе с коррупцией. Поэтому столь громкий скандал в первую очередь бросает тень на самого Порошенка.

Так, экс-глава СБУ Валентин Наливайченко, пребывая с визитом в Штатах, написал у себя в «Фейсбуке» о том, что в США возмущены информацией о вмешательстве Администрации президента Украины в работу антикоррупционных органов и требуют расследования и наказания виновных.

«Не исключаю, что последняя серия скандалов вокруг НАПК может закончиться аудитом использования международной помощи на борьбу с коррупцией и жестким разговором с руководством Украины. Под вопросом международная помощь на следующий год», — констатировал он.

А депутаты-«еврооптимисты» даже предположили, что Украина из-за политического вмешательства в работу антикоррупционных органов может лишиться безвизового режима.

В свою очередь директор Украинского института анализа и менеджмента политики Руслан Бортник уверен, что Запад прекрасно осведомлен о борьбе НАПК — НАБУ, которую фактически можно назвать войной власти с настоящими антикоррупционными органами. Но пока резких движений со стороны наших партнеров не будет. Вероятнее всего, по словам эксперта, к 2019 году решится политическое будущее Порошенко. И если он будет продолжать имитировать борьбу с коррупцией, второй срок ему не светит.

Арина МАРТОВА

ТЕМ ВРЕМЕНЕМ

Дело Труба

16 ноября, в разгар разыгравшегося межантикоррупционного скандала, был избран руководитель Государственного бюро расследований (ГБР). Им стал Роман Труба, который провалил промежуточный отбор, но, как говорят в СМИ, имеет влиятельные знакомства.

Госбюро расследований, забрав часть полномочий у Генпрокуратуры, должно стать новым независимым органом, который будет расследовать служебные и военные преступления, тяжкие и особо тяжкие злодеяния, коррупционные дела. Это ведомство может заводить дела против бывших президентов, премьеров и членов Кабмина, топ-чиновников ЦИК, НАБУ, ГПУ, СНБО, судов.

Поэтому не удивительно, что назначение руководителя ГБР длилось почти два года. По словам экспертов по вопросам борьбы с коррупцией, БПП и «НФ» все это время не могли договориться, кто же возглавит орган правопорядка.

В ходе финального голосования на должность главы ГБР утвердили Романа Трубу (якобы ставленника «Народного фронта»), его первым замом стала Ольга Варченко, а заместителем — Александр Буряк.

По словам внефракционного депутата Егора Фирсова, все участники проходили многочисленные этапы отбора. Однако комиссия выбрала далеко не лучших из лучших.

«Труба и Варченко показали одни из худших результатов на промежуточном отборе, и, по идее, их не должны были даже допустить к конкурсу», — констатировал он, опубликовав в блоге на «Украинской правде» фото результатов тестов кандидатов.

Парламентарий сделал вывод, что были избраны люди, лояльные к Порошенко.

В свою очередь журналист-расследователь Станислав Речинский считает, что Порошенко в этом раунде переиграл «Народный фронт», окружив слабого руководителя своими сильными замами. Труба станет шахматным королем в партии, где ферзем будет Варченко.

Ведь, как говорится, кум куму глаз не выключает. Поэтому она и передала документы в НАБУ.

НАЕЗД НА НАБУ

Хоть из всех антикоррупционных органов больше всего претензий у общественности к НАПК, есть они и к руководителю НАБУ Артему Сытнику.

данные о том, что он дал поручение начальнику юрдепартамента НАБУ представлять свои интересы в суде). Потом сам Сытник пригласил на допрос Корчак за незадекларированный автомобиль. А 13 ноября НАПК уведомило о направлении в суд административного протокола в отношении Сытника за то, что он не представил запрашиваемые документы в должном объеме. Генпрокуратура открыла против него уголовное производство по факту разглашения данных уголовного производства относительно бывшего военного прокурора сил АТО Константина Кулика.

И это лишь несколько эпизодов большого противостояния НАБУ и НАПК. Конфликт между Корчак и Сытником не обошел стороной и глава Специализированной антикоррупционной прокуратуры Назар Холодницкий, который расценил его как сведение личных счетов. К тому же в САП обратили внимание на то, что НАБУ начало расследование против Корчак только после того как Сытника обвинили в возможном конфликте интересов.

«Обмен любезностями» дошел до того, что пресс-секретарь Порошенко Святослав Цеголко выразил пожелания шефа.

«Президент считает категорически неприемлемой информационную войну между НАБУ

Політична арифметика: 5-1=226?

В Україні прохідний бар'єр для партій на виборах можуть зменшити з 5% до 4%. Чи потрібна нам така виборча реформа? І найголовніше питання: кому вона потрібна? В цьому спробуємо розібратись.

Насправді у політичних системах світу досить різні відсоткові прохідні бар'єри. Почнемо з найменших: у Данії та Ізраїлі до національних парламентів проходить полісила, яка набрала 2%. До речі, в Ізраїлі до 1992 року ця цифра становила 1%, а до 2004-го — 1,5%. Далі йдуть: Шрі-Ланка — 2,5%; Аргентина, Іспанія, Хорватія, Греція, Румунія — 3%; Австрія, Албанія, Болгарія, Угорщина, Італія, Швеція, Латвія — 4%. До нашої п'ятивідсоткової категорії належать: Польща, Азербайджан, Вірменія, Німеччина, Грузія, Литва, Естонія, Чехія. Далі: Молдова — 6%; Єгипет, Ліхтенштейн, Португалія — 7%; Туреччина — 10%; Японія — 17%! При цьому в деяких країнах встановлюється доволі високий бар'єр для коаліцій-блоків. Приміром, у Чехії — 11%, у Греції — 17%.

Як бачимо, Україна посідає таку собі золоту серединку. Тож навіщо вся ця політична арифметика? Насправді причина криється у майбутніх парламентських виборах. Рейтинг пропрезидентської політичної партії «Блок Петра Порошенка» коливається у межах 5–10%. Рівень довіри до «Народного фронту» навіть нижчий за статистичну похибку. Але саме ці дві полісили складають так звану коаліцію (мають на двох 219 мандатів) ось уже півтора року.

За таких умов після чергових виборів 2019 року їм не вдасться створити більшість на двох, а це означає втрату уряду.

Довіра до БПП стрімко падає, «НФ» навряд чи взагалі потрапить до Верховної Ради дев'ятого скликання. У цьому разі на допомогу придуть «технічні» політичні проекти. Одна полісила просто опікуватиметься «новими» партіями, а інша — здійснить ребрендинг і, можливо, розділиться. Тоді можна буде розкрутити кілька політпроектів (уже є готові) й провести їх до парламенту. А потім разом із ними на правах «старшого брата» (це стосується БПП) сформувати нову коаліцію. Теоретично ця схема цілком можлива.

Політолог, голова Єдиного координаційного центру «Донбас» Олег Саакян також вважає, що причиною зміни прохідного бар'єру є бажан-

ня завести в парламент підконтрольні владі партії.

«Пропрезидентський БПП навіть за вкрай низького рейтингу подолає хоч 10% за рахунок адміністративного ресурсу. До того ж у цієї політичної сили є інвестори, які мають економічний та політичний вплив у своїх регіонах. Тож вони допоможуть. Тому передусім мотивацією зменшення прохідного бар'єру з 5% до 4% є проведення до ВР значної кількості «технічних» проектів, афільованих із владою.

Подавати це нам будуть у позитивному сенсі. Мовляв, знижуючи прохідний бар'єр, ми дамо можливість влити в парламент «свіжу кров». Тобто молоді партії зможуть конкурувати з розкрученими. Однак якщо уявити, що до парламенту таки зайде багато нових полісил, то загалом можна з них представлятиме вузькі інтереси суспільства. Вони зможуть грати на суперечностях і розколах. Тож для України ідея зниження прохідного бар'єру є деструктивною. Нам скоріше підходить загальноєвропейська модель, коли є кілька великих партій, які конкурують між собою, при цьому займають центристську позицію. Це об'єднуватиме країну. І насправді 5%-й бар'єр є для нас оптимальним», — стверджує політолог.

За словами Олега Саакяна, нині не просто спрогнозувати, чи знизять бар'єр до парламентських виборів 2019 року.

«Майбутня архітектура виборчого процесу залежатиме від того, як будуть просуватися чи пробуксовувати перемовини між «Блоком Петра Порошенка» та «Народним фронтом». Поки що вони вимушені партнери та закляті друзі, адже залежні один від одного: БПП від «НФ» — сьогодні, «НФ» від БПП — завтра. Були в них спроби домовитися щодо післязавтра. Та поки марні. Це ми можемо зрозуміти з того, що в країні так і не відбулося безліч кадрових призначень. Та все одно провладні полісили мусять бути партнерами, щоб вижити. А як саме домовляться і чи виживуть, наразі сказати складно», — констатує експерт.

Яна ДЖУНГАРОВА

**МОТИВАЦІЮ ЗМЕНШЕННЯ ПРОХІДНОГО БАР'ЄРУ
З 5% ДО 4% Є ПРОВЕДЕННЯ ДО ВР ЗНАЧНОЇ КІЛЬКОСТІ
«ТЕХНІЧНИХ» ПРОЕКТІВ, АФІЛЬОВАНИХ ІЗ ВЛАДОЮ**

Кожен третій українець підтримує «Батьківщину»

Минулого тижня у Києві, попри серйозні перепони, відбувся з'їзд партії «Батьківщина». Напередодні державне підприємство «Український дім» відмовило політичній силі в оренді залу для проведення з'їзду, мотивуючи це тим, що сталася накладка. Мовляв, приміщення було заброньоване під інший захід, але дивним чином його вчасно не внесли в графік.

Поза тим «Батьківщина» заброньовала приміщення за тиждень, був укладений договір оренди та здійснені відповідні платежі. Однак нагадаємо, що ДП «Український дім» належить до структури Державного управління справами, яке підпорядковується президентові України...

«Президент Петро Порошенко дав команду просто вигнати «Батьківщину» з «Україн-

окупантам... Нас нищать цинічно, професійно, солідарно. Нині у Верховній Раді утворилася нова тіннова коаліція, куди входять БПП, «Народний фронт», дві групи колишніх «регіоналів» і Радикальна партія. Вони голосують разом, і ми бачимо результат їхніх реформ», — зазначила вона.

Водночас Юлія Тимошенко вважає, що вибори до ОТГ є

сфальсифікувати», — наголосила політик.

Успіх «Батьківщини» на виборах в ОТГ Юлія Тимошенко пояснила наявністю професійної та надійної команди: «Є люди, які з «голими руками», без будь-якого адмінресурсу, грошей, ЗМІ пішли в кожне село до людей і показали, що партія «Батьківщина», попри всі застосовані проти нас завади, може перемогти тих, хто вірить тільки в гроші, адмінресурс, політтехнології, фальсифікації та політичні репресії».

Разом із тим, додала політик, лідерство на виборах до рад ОТГ — це обов'язок перед людьми: «Ми вже сьогодні несемо відповідальність! Пере-

**ЮЛІЯ ТИМОШЕНКО: «СЬОГОДНІ НЕ ТІЛЬКИ ВІЙНА
ЗАВАЖАЄ НАМ ЩАСЛИВО Й УСПІШНО ЖИТИ. МИ МАЄМО
ВИЗНАТИ, ЩО ВСЕРЕДИНІ УКРАЇНИ ДІЄ П'ЯТА КОЛОНА,
ЯКА ВСІ РОКИ НЕЗАЛЕЖНОСТІ НАМАГАЄТЬСЯ ВІДІБРАТИ
НАШУ ЗЕМЛЮ, НАШЕ ЖИТТЯ. ЦЯ П'ЯТА КОЛОНА
ЗНОВУ ОБІЙНЯЛА ВСІ ВИСОКІ ПОСАДИ В ДЕРЖАВІ
Й НАМАГАЄТЬСЯ ПОСЛАБИТИ, «ЗАЧИСТИТИ» УКРАЇНЦІВ
ЗСЕРЕДИНИ, ПРАКТИЧНО ДОПОМАГАЮЧИ ОКУПАНТАМ...
НАС НИЩАТЬ ЦИНІЧНО, ПРОФЕСІЙНО, СОЛІДАРНО»**

ського дому)... І це не питання з'їзду, це питання повернення до традицій часів Януковича. Сьогодні країною править новий Янукович! — зазначила з трибуни Верховної Ради Юлія Тимошенко напередодні заходу.

Уже на самому з'їзді лідер «Батьківщини» підкреслила, що Україною нині керує п'ята колона, яка створила тіннову коаліцію та сплановано й цинічно знищує нашу країну.

«Сьогодні не тільки війна заважає нам щасливо й успішно жити. Ми маємо визнати, що всередині України діє п'ята колона, яка всі роки незалежності намагається відібрати нашу землю, наше життя. Ця п'ята колона знову обійняла всі високі посади в державі й намагається послабити, «зачистити» українців зсередини, практично допомагаючи

репетицією президентських і парламентських виборів, а першість «Батьківщини» — результат справжнього соціологічного дослідження по всій країні на противагу замовним рейтингам кишенькових соціологічних служб.

Кожен третій українець підтримує партію «Батьківщина» і покладає на неї надії. Про це свідчать результати волевиявлення, яке відбулося 29 жовтня. Лідер партії зазначила, що понад 900 депутатів (28,1%) від партії, обраних до рад ОТГ, та лідерство в 13 областях здобувалися у нелегких умовах.

«29 жовтня в абсолютно нерівних умовах, які не можна порівняти навіть з тими, що були за часів Януковича, ми здобули перемогу. І ця перемога була красивою, сильною, переконливою. Ніхто її не зміг

мога, яку ми отримали, не є нагородою. Вона — тяжкий хрест, який зобов'язує нас робити для людей неймовірно, у кожній ОТГ не дозволити вкрасити жодного сантиметра землі, не дати закрити жодну амбулаторію, ФАП, школу».

З'їзд «Батьківщини» одностайно ухвалив рішення щодо участі місцевих організацій політичної партії у виборах в ОТГ, які відбудуться 24 грудня 2017 року.

Як зазначила лідер політичної сили Юлія Тимошенко, місцеві вибори — це «великий бій за право зберегти Україні життя, зламати систему, яка повністю просочена корупцією, лобізмом і нехтуванням інтересів нашої держави і людей».

Микола БИКОВ.

Фото Олександра ПРОКОПЕНКА

Запуск повноцінного ринку газу знову став однією із топ-тем українського уряду. Члени Кабміну на чолі з Гройсманом заявляють, що для цього знадобиться 2–3 роки. І хоча в теорії ринок газу гарантує конкуренцію і дає можливість українцям обирати собі постачальника, який продаватиме ресурс за привабливішою ціною, в українських реаліях це виглядатиме зовсім інакше. Адже в цих газових іграх інтереси споживачів не враховуватимуться.

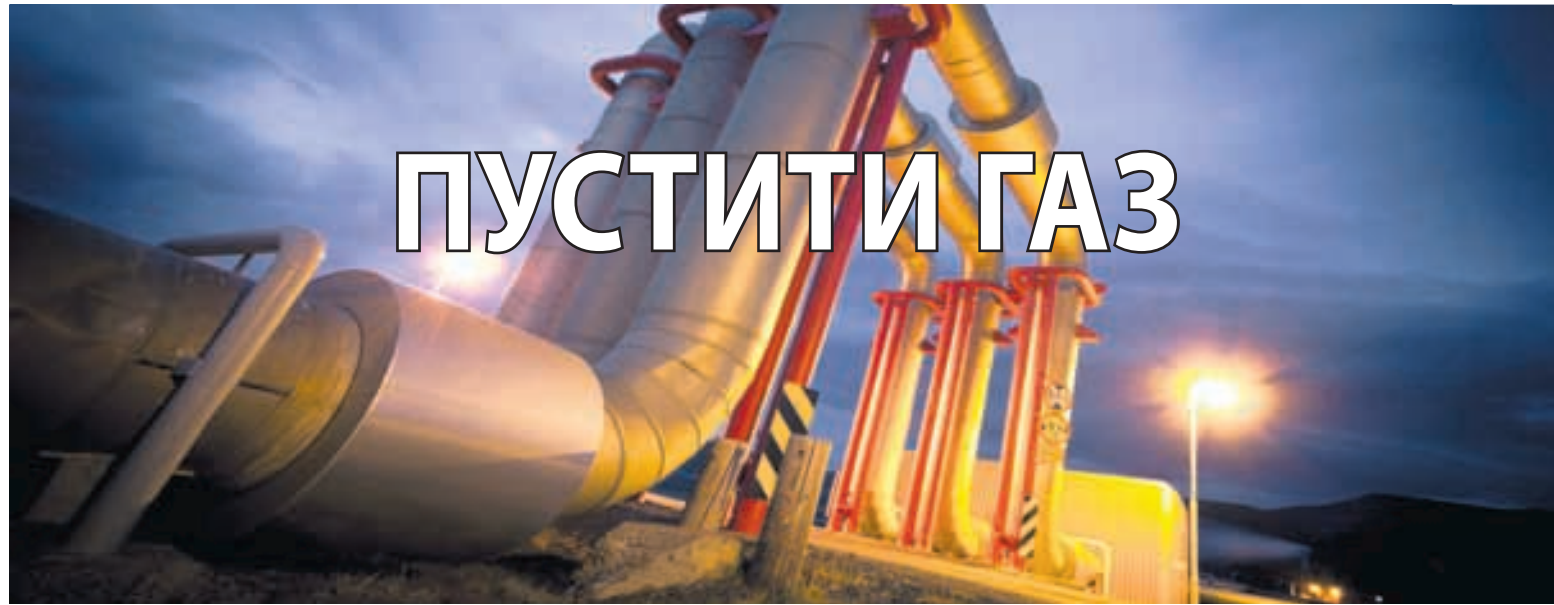
РИНКОВІ ПЕРСПЕКТИВИ

Закон про ринок газу набув чинності 1 жовтня 2016 року. Але газового ринку в нас досі немає. Тому не дивно, що після старту опалювального сезону Кабмін оживив цю тему. Так, на думку віце-прем'єра Володимира Кістюна, впровадження повноцінних ринкових відносин у цій сфері розглядається як один з інструментів енергонезалежності України. Але наразі його запуску заважає низький рівень доходів, недостатня кількість палива власного видобутку, очікування рішення Стокгольмського арбітражу та монополія на ринку природного газу.

Про демонополізацію заговорив і голова уряду.

«Україна не зацікавлена в існуванні монополістів, таких, як «Нафтогаз України» або облгази, і тому необхідно демонополізувати ринок газу, допустивши на нього різних трейдерів блакитного палива», — заявив Володимир Гройсман.

До речі, нещодавно Антимонополістичний комітет попросив НАК надати результати SSNIP-тесту (аналіз з використанням стандартних європейських методик), які б свідчили про те, що компанія

Цікаво, що в той час, як урядовці заговорили про демонополізацію ринку, Секретаріат Енергетичного співтовариства (ЕС) і Всесвітній банк надали Україні свій варіант Положення про спеціальні зобов'язання у газовій сфері (PSO).

«Перший крок — почати вільний продаж не менше як третини газу, виробленого «Укргазвидобуванням». При цьому дві третини залишатимуться для регульованого сегмента — домогосподарств і ТКЕ. На наступних етапах — продавати на вільному ринку щораз потроху більше. Ми розуміємо, що неможливо все зробити за один раз, але потрібно починати», — заявив голова Секретаріату Енергетичного співтовариства Янез Копач на засіданні комітету Верховної Ради з паливно-енергетичного комплексу.

Також Копач наполягає на забезпеченні для усіх потенційних гравців вільного доступу до даних про роздрібних споживачів.

Експерт із питань енергетики Юрій Корольчук у коментарі «ВВ» зазначив, що пропозиція, точніше — фактична вимога Енергетичного співтовариства зобов'язати «Укргазвидобування» викидати на ринок 5 млрд куб. м газу,

завдадуть непоправної шкоди газовому ринку, який повільно формується в Україні», — уточнив він.

Експерт із енергетичних питань Валентин Землянський впевнений, що запуск реального ринку газу залежить не тільки від забаганок Кабміну, а й від економічної ситуації в країні загалом.

«Ринок може створюватися лише у разі ліквідності. А

дати дорожче. Для іноземних компаній дуже привабливо придбати в «Укргазвидобування» газ, вироблений на території країни, а згодом збути його українським споживачам як ресурс, привезений з Європи, заклавши у вартість всі маржинальні витрати.

Зрозуміло, що все це подається під соусом розвитку ринку та конкуренції. Але такі рішення не мають прийматися

об'єктивно ринковою вартістю вітчизняного палива, це буде чистою водою корупційна схема, яка врешті-решт лише перешкоджатиме намірам України стати енергонезалежною державою», — підкреслив Корольчук.

Він також звернув увагу на обсяги газу, які ЕС та ВВ пропонують вивести на ринок. За дивним збігом обставин, платоспроможна частина насе-

ВИКИД НА РИНОК 5 МЛРД КУБ. М ГАЗУ ВІД «УКРГАЗВИДОБУВАННЯ», НА ЖАЛЬ, ПРИЗВЕДЕ ЛИШЕ ДО ПОДорожчання РЕСУРСУ ДО 9 ТИС. ГРН ЗА ТИСЯЧУ КУБОМЕТРІВ

коли в нас більшість домогосподарств отримують субсидії (тобто ці споживачі фактично не мають грошей, щоб повноцінно заплатити за ресурс), про який ринок може йтися», — розповів він «ВВ».

КОМУ ПОТРІБНИЙ ВИКИД ПАЛЬНОГО?

Експерти схиляються до думки, що ініціатива Секретаріату Енергетичного співтовариства (ЕС) і Всесвітнього банку буде схвалена урядом і реалізована на практиці найближчим часом.

апріорі в ситуації соціально-економічної кризи, коли більшість населення без субсидій не зможе заплатити навіть за існуючими тарифами», — підкреслив Землянський.

Він додав, що наразі такі пропозиції виглядають як створення нової корупційної схеми за рахунок бюджету, а це неодмінно призведе до погіршення умов для споживачів. На його думку, коли відбудеться монетизація субсидій, гроші з держбюджету будуть йти на пряму західним компаніям.

«Тобто через бюджет фінансуватиметься не НАК «Нафтогаз», який бодай якось у вигляді податків повертає гроші до держказни чи розраховується з «Укргазвидобуванням», а трейдери, які отримають чудову маржу», — вважає експерт.

Юрій Корольчук не виключає такого розвитку подій. Але сумнівається, що «Нафтогаз» викинуть із цих схем. Бо хоч Енергетичне співтовариство і не підтримує НАК, але українську компанію опікують Всесвітній банк і ЄБРР, які через свої консультативні центри водночас люблять інтереси західних газових трейдерів. І, можливо, саме їх «протеже» ми побачимо на українському ринку.

«Якщо для споживача ціна на газ залишиться на рівні 7 тис. грн, а західним компаніям ресурс продаватимуть за 3,5 тис. грн, що наразі є

лення, яка оплачує послуги без субсидій, споживає саме 5 млрд куб. м газу. На думку експерта, гарантований дохід від таких споживачів подарують трейдерам. На державних плечах залишаться ті, хто поки що отримує субсидії.

Враховуючи те, що надалі «Укргазвидобування» має продавати на ринку більші обсяги блакитного палива, кількість домогосподарств, яким держава допомагає сплачувати комунальні рахунки, значно зменшиться. Це відповідає і позиції МВФ, який вимагає довести число таких споживачів до 3 млн.

«Кількість субсидіантів скоротилася з 6,7 млн до 6,6 млн осіб за рахунок збільшення мінімальних зарплат, а зростання пенсій позначиться пізніше. Тому уряд і надалі проріджуватиме ряди отримувачів цього виду держдопомоги», — зазначив Корольчук.

Обидва експерти вважають, що викид на ринок 5 млрд куб. м газу від «Укргазвидобування», на жаль, призведе лише до подорожчання ресурсу. За оцінками Юрія Корольчука, за тисячу кубів проситимуть близько 9 тис. грн. У такому разі, на думку Валентини Землянської, країна ще більше наблизиться до енергетичного колапсу, адже платити за такими цінами зможуть лише одиниці.

Антоніна МІРОШНИЧЕНКО

ЯКЩО ДЛЯ СПОЖИВАЧА ЦІНА НА ГАЗ ЗАЛИШИТЬСЯ НА РІВНІ 7 ТИС. ГРН, А ЗАХІДНИМ КОМПАНІЯМ РЕСУРС ПРОДАВАТИМУТЬ ЗА 3,5 ТИС. ГРН, ЩО НАРАЗІ Є ОБ'ЄКТИВНОЮ РИНКОВОЮ ВАРТІСТЮ ВІТЧИЗНЯНОГО ПАЛИВА, ЦЕ БУДЕ ЧИСТОЇ ВОДИ КОРУПЦІЙНА СХЕМА, ЯКА ВРЕШТІ-РЕШТ ЛИШЕ ПЕРешкоджатиме намірам України стати енергонезалежною державою

вже не посідає домінуюче становище на ринку газу. Але це вже лірика з політичним підтекстом. Бо «Нафтогаз України» справді вже не є монополістом, адже на український ринок заходять європейські трейдери. Також продавати газ зажадала одна з компаній Ахметова.

є невиправданим і поспішним кроком. Адже сьогодні в Україні не існує повноцінного газового ринку, який був би готовий прийняти такий обсяг блакитного палива і забезпечити його прозорий продаж.

«У нас навіть немає бірж, а населення не може обирати постачальника. Такі дії лише

Валентин Землянський пояснює, що пропозиції ЕС та ВВ з формальної точки зору прописані в законі про ринок газу. Але в реальності такі забаганки люблять інтереси західних трейдерів, які зайшли на український ринок.

«Робота будь-якого трейдера — купити дешевше, а про-

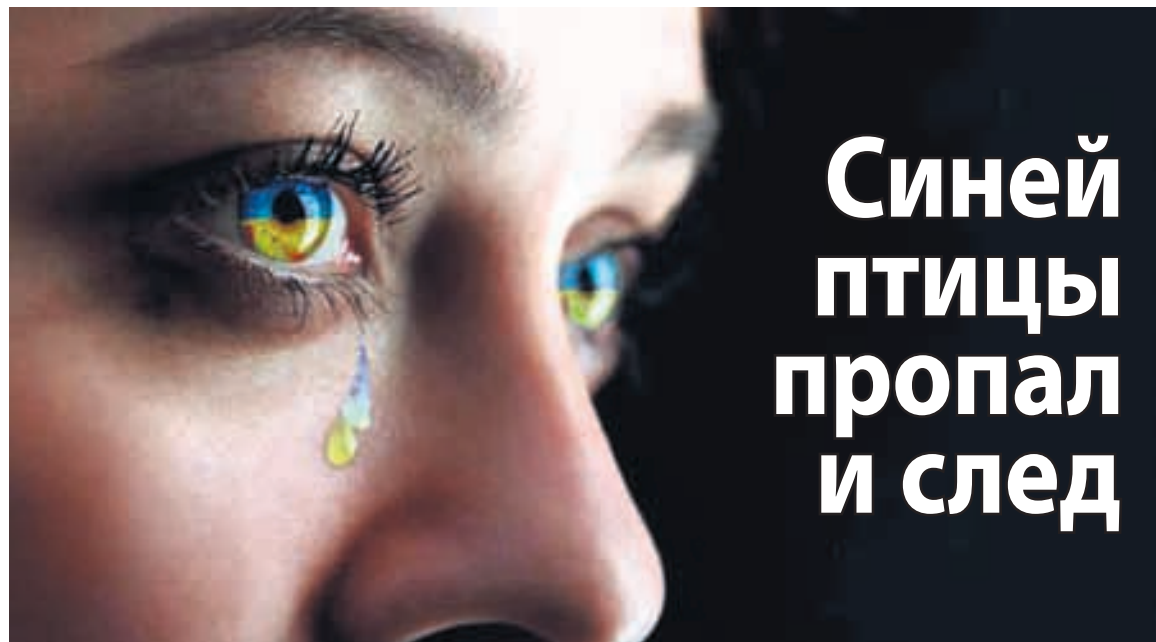
Украина пока не стала страной, которая схватила за хвост свою Синюю птицу. Наше государство в различного рода зарубежных исследованиях, которые задаются вопросом счастья населения, в последние годы бьет антирекорды. И, к сожалению, несчастными нас делает не только война...

КОМУ-ТО БИСЕР МЕЛКИЙ, КОМУ-ТО СУП ЖИДКИЙ

Не так давно американский центр изучения общественного мнения Институт Гэллапа опубликовал результаты исследования, согласно которому Украина вошла в тройку самых несчастных стран мира (41% населения несчастны). Лидеры антисчастья — Южный Судан (47%) и Гаити (43%). Также мы стали единственным европейским государством, которое попало в этот антирейтинг. Уровень счастья определялся посредством опроса респондентов.

По данным Института Гэллапа, которые используются во всемирных докладах ООН, 41% украинцев находятся в тяжелой ситуации и могут считаться несчастными, тогда как успешными — лишь 9%. А 50% опрошенных пребывают в так называемом промежуточном отношении.

Исследователи полагают, что оценка жизни в Украине, Южном Судане и Гаити изменится только после прекращения конфликтов, «увеличения экономического роста и эффективного

Синей птицы пропал и след

тически ничего не стоит, счастья больше, чем у нас. Однако почему-то именно Украина оказалась в тройке самых многострадальных стран мира.

Эксперт отметила, что оценка уровня счастья украинцами и прежде была низкой. «Нам присущи завышенные ожидания. Например, в общественном сознании укрепилась мысль, что как только Соглашение об ассоциации с ЕС будет подписано, мы тут же окажемся в Европе. Но это ведь не так. Нам предстоит еще многое сделать», — рассказала она «ВВ».

Эксперт подчеркнула, что часто завышенные ожидания украинцев используют политики, но придя к власти, забывают о них. Получается, что людей постоянно водят за нос.

«Политики должны отвечать за свои обещания. Но и людям

также совершать поступки и принимать решения во благо себе и другим людям.

«Ведь государство — это не только президент, правитель-

«Подобные методы были бы оправданы в 1990-х: тогда люди готовы были терпеть трудности, поскольку верили, что улучшения обязательно произойдут.

**ШОКОВАЯ ТЕРАПИЯ РЕФОРМ СЕГОДНЯ ПРИВОДИТ
К СНИЖЕНИЮ УРОВНЯ ДОХОДОВ НАСЕЛЕНИЯ.
ПО РАЗНЫМ ПОДСЧЕТАМ, В УКРАИНЕ 70–80%
НАСЕЛЕНИЯ СВОДЯТ КОНЦЫ С КОНЦАМИ. И ЛИШЬ
17–25% СЧИТАЮТСЯ ОБЕСПЕЧЕННЫМИ ЛЮДЬМИ,
КОТОРЫЕ УВЕРЕНЫ В ЗАВТРАШНЕМ ДНЕ**

ство и парламент. Государство — это все мы», — отметила она.

ИЗМЕРИТЕЛЬ СЧАСТЬЯ

Счастье — это понятие, который каждый трактует по-своему. По словам ведущего научного

Однако за 26 лет украинцы пережили многое, но лишь в отдельные короткие периоды наблюдалось развитие экономики и производства. Поэтому сейчас народ не знает, чем обернутся для него нынешние изменения», — подчеркнула Елена Слезко в комментарии «ВВ».

Эксперт по вопросам социальной политики Андрей Павловский также не удивлен депрессивными настроениями населения во время войны и социально-экономического кризиса в стране.

«Украинцы, в особенности молодежь, не видят для себя перспектив, поэтому массово выезжают за пределы страны. При этом конфликт на Донбассе не является основной причиной подобных результатов исследования. При правильной государственной политике война и послевоенное время становятся мощным толчком для экономического подъема. Потому что боевые действия требуют новых технологий, развития собственной промышленности, создания

приводит сегодня к снижению уровня доходов населения.

«По разным подсчетам, в Украине 70–80% населения сводят концы с концами. И лишь 17–25% считаются обеспеченными людьми, которые уверены в завтрашнем дне. Подобные результаты исследований — звонок нашей власти, что следует менять методы управления и, наконец, поставить интересы человека на первое место. Сейчас государство не видит человека. Вот почему многие рвутся в такие страны, как Норвегия, потому что там каждый чувствует себя защищенным и знает, что о нем позаботится государство», — сообщила она.

Эксперт добавила, что обеспеченность работой, которая будет достойно оплачиваться, безусловно, повысит уровень счастья украинцев. Ведь деньги нужны нам не только для удовлетворения насущных потребностей, но и для реализации желаний, возможности дальнейшего развития.

«Для этого нужно поднимать собственное производство, создавать рабочие места. Еще недавно многие смеялись над Китаем, решившим запустить собственное производство мобильных телефонов. А уже сегодня многие потребители приобретают эту продукцию. Подобные меры в Украине создадут предпосылки к экономическому росту страны, и тогда, возможно, каждый из нас действительно сможет летать в Вену на чашечку кофе», — подытожила Елена Слезко.

Елена САФОНОВА

**ПРИ ПРАВИЛЬНОЙ ГОСУДАРСТВЕННОЙ ПОЛИТИКЕ
ВОЙНА И ПОСЛЕВОЕННОЕ ВРЕМЯ СТАНОВЯТСЯ
МОЩНЫМ ТОЛЧКОМ ДЛЯ ЭКОНОМИЧЕСКОГО
ПОДЪЕМА. ПОТОМУ ЧТО БОЕВЫЕ ДЕЙСТВИЯ ТРЕБУЮТ
НОВЫХ ТЕХНОЛОГИЙ, РАЗВИТИЯ СОБСТВЕННОЙ
ПРОМЫШЛЕННОСТИ, СОЗДАНИЯ РАБОЧИХ МЕСТ**

управления, ориентированного на улучшение жизни каждого гражданина».

Ведущий научный сотрудник Института демографии и социальных исследований НАН Украины Лидия Ткаченко констатировала, что зачастую результаты таких опросов свидетельствуют, в первую очередь, о самооценке респондентов. И граждане стран с неблагоприятной экономической и социальной ситуацией могут более высоко оценивать свою жизнь только потому, что многие вещи им уже кажутся привычными или же у них невысокие требования.

В этом отношении к результатам подобных исследований следует относиться с осторожностью. Потому что вряд ли в Сомали, где даже трехлетние карапузы прекрасно обращаются с автоматом Калашникова, где выстраиваются очереди за едой, а жизнь человека прак-

стоит более взвешенно относиться к их словам и понимать, что некоторые вещи невозможно осуществить за несколько лет, а то и за десятилетия. То есть нужно исходить из реальных условий», — добавила Лидия Ткаченко.

Также украинцам следует учиться конструктивной ежедневной самоорганизации, а

сотрудника Института экономики НАНУ Елены Слезко, для многих счастье — это уверенность в завтрашнем дне, которой ныне нас лишили.

Она отметила, что уровень счастья украинцев очень сильно упал с 2013 года, когда, в частности, власть решила применить шоковую терапию в реализации реформ.

КОНТЕКСТ

Мы все ниже в мировом индексе счастья

Каждый год Сеть Организации Объединенных Наций по устойчивому развитию публикует рейтинг стран мира по Индексу счастья, в котором фигурируют 155 государств.

В 2017 году список возглавила Норвегия. В пятерку лидеров также вошли Дания, Исландия, Швейцария и Финляндия. Самой несчастной оказалась Центральноафриканская Республика. Украина заняла 132-е место, соседствуя с Ганой

(131-е место) и Угандой (133-е место). За пять лет наша страна опустилась на 45 позиций, ведь еще в 2013-м мы занимали 87-е место в рейтинге.

Интегральный Индекс счастья включает ряд составляющих, в том числе уровень ВВП на душу населения, ожидаемую продолжительность здоровой жизни, восприятие коррупции, возможность положиться на кого-то в трудный момент, готовность делать пожертвования, свободу жизненного выбора.

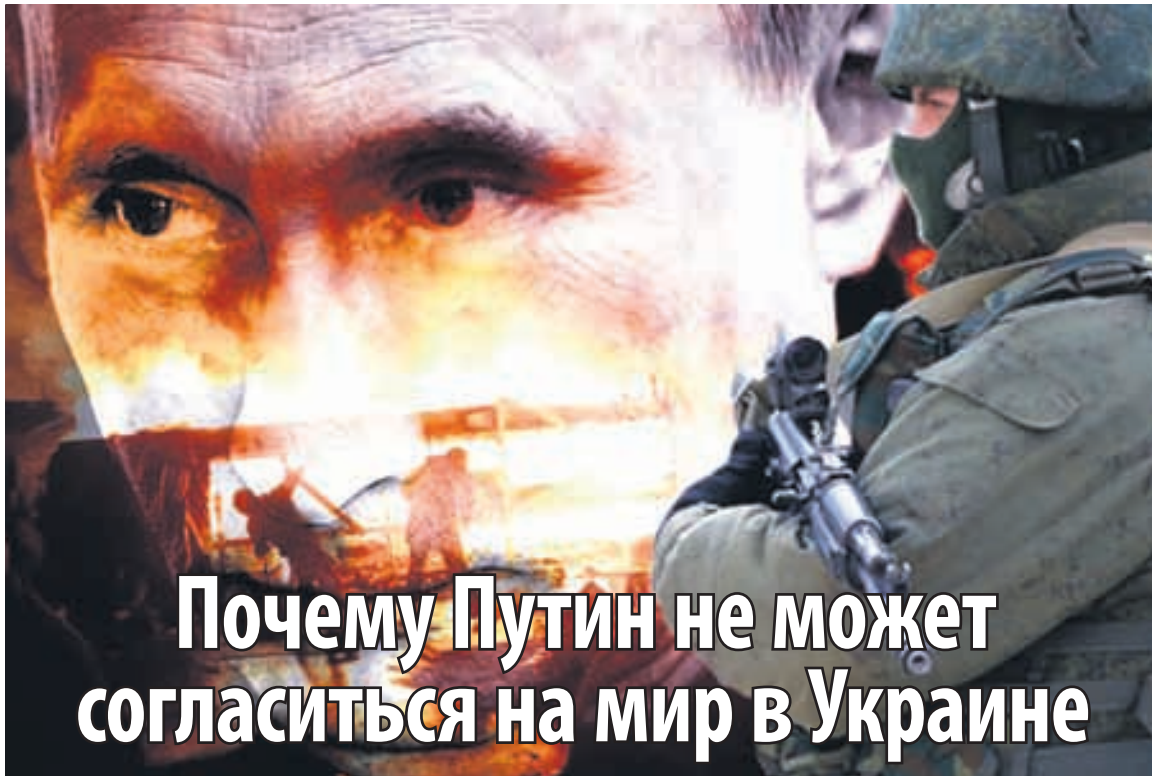
Представьте себе такую сцену: огромный, заросший травой пустырь на окраине промышленного городка на востоке Украины. Службы экстренной помощи методично раскапывают большой участок земли, а журналисты и работники гуманитарных организаций наблюдают за их действиями. На дворе — октябрь 2019 года. Только что была обнаружена очередная братская могила...

Столь мрачный, но не такой уж и немислимый сюжет является самым веским основанием, чтобы не воспринимать всерьез фразерство Путина о миротворцах ООН в Украине. Стремление скрыть улики военных преступлений от международной аудитории — это лишь одна из многих причин, по которым, с точки зрения Путина, мир в соседней стране не только нецелесообразен, но и невозможен. Не исключено, что российский президент искренне желает выбраться из этой трудной ситуации, которую он сам создал, однако непонятно, каким образом он может это сделать без катастрофических последствий для себя самого.

Прежде всего уход России из Донбасса откроет настоящий ящик Пандоры, откуда посыплются многочисленные разоблачения и страшные открытия. Агрессия Кремля на востоке Украины давно уже является секретом Полишинеля, однако подробности о действиях России скрываются за дымовой завесой слухов, предположений и яростных опровержений. Ситуация коренным образом изменится, если Москва выведет свои войска. Очень скоро появится детальная картина тайной войны Путина, а сам российский президент будет полностью изобличен. Вскоре зазвучат требования привлечь его к ответственности за гибель людей и бесконечную ложь.

Даже самые древние поля сражений до сих пор могут дать ключи к разгадке различных тайн. А поэтому резонно предположить, что в городах и поселках Донбасса есть множество улик и доказательств российских военных преступлений. Целые армии журналистов и активистов гражданского общества готовы прочесать весь этот регион, как только получат такую возможность. Рядом с ними будут семьи погибших и пропавших без вести в ходе этого конфликта, которые займутся поисками следов своих родных и близких.

Мы уже знаем, чего можно ожидать, благодаря постоянному потоку видео- и фотоматериалов о крушении рейса МН17 Малайзийских авиалиний, идущему с востока Украины вот уже три года. Эта информация сыграла важнейшую роль в поиске того российского под-

Почему Путин не может согласиться на мир в Украине

разделения, которое несет ответственность за уничтожение гражданского авиалайнера. Но это лишь верхушка айсберга. Вывод российских войск откроет завесу тайны над всем, начиная с братских могил и кончая камерами пыток и разграбленными заводами.

России удается скрывать свою деятельность на востоке Украины благодаря жесткому ограничению той информации, которая поступает в регион и уходит из него. Полный запрет на украинские СМИ был введен уже в первые дни конфликта, а в текущем году даже самым умеренным зарубежным журналистам становится все труднее попадать на Донбасс. Если Россия откажется от контроля над зоной конфликта, возникнет огромное количество обвинений в совершении военных преступлений и масса других страшных разоблачений.

Естественно, в этот момент международному сообществу не будет границ. Однако Кремль, скорее всего, в большей степени обеспокоен возможной реакцией внутри самой России. Даже российское общество, которое ежедневно пичкают дезинформацией, может прийти в негодование, узнав о том, что его руководители последние четыре года тайком ведут незаконную войну против своего ближайшего соседа. А когда появятся доказательства зверских преступлений, в России могут повториться события завершающего периода совет-

ской эпохи, хотя и в меньших масштабах. В те времена, благодаря перестройке и оттепели, всплыли на поверхность тайны и злодеяния коммунистических властей, и это предопределило судьбу умирающей империи. Путин последние 17 лет пытается устранить этот ущерб и возродить уязвленное чувство национальной гордости россиян. Однако его вряд ли вызовут на бис.

Кроме того, есть еще и более важный вопрос о целях войны. Победитель может рассчитывать на презумпцию невиновности, однако если в результате мирного соглашения Украина прочно обоснуется в западном лагере, это станет катастрофическим ударом по российским интересам. С этой точки зрения путинская война носит самоубийственный характер, поскольку целое поколение украинцев сегодня настроено против России, а в Украине ускоренными темпами идет формирование нации в ущерб имперским амбициям Москвы. Пока продолжается война, Путин может откладывать неизбежные внутренние дебаты об утрате Украины. Но когда воцарится мир, эту неудобную реальность будет уже невозможно замалчивать.

Любые последующие упреки и обвинения будут очень опасны для Путина как раз из-за того, что он, благодаря нападению на Украину, сплотил российское общество на базе националистических настроений.

С 2014 года на восток Украины прибыли десятки тысяч россиян. В кремлевской гибридной войне участвуют наемники и солдаты, «ушедшие в отпуск» из регулярной российской армии. Однако там также немало фанатиков и искренних сторонников этой войны, которых вдохновили разговоры Путина о защите «Русского мира» от посягательств Запада.

Миллионы людей увлеклись этими реваншистскими идеями о возрождении России. Они готовы терпеть материальные трудности и проявлять политическую пассивность ради того, чтобы их страна вернула себе статус великой державы. Но они вряд ли будут довольны, когда уляжется пыль, и им откроется неприятная для них картина: все более европейская Украина берет под свой полный контроль русскоязычный Донбасс, а Россия собирает осколки своего международного авторитета и престижа. Пока Путин очень умело использует патриотические порывы населения. Но если он решит сделать шаг назад, ситуация круто изменится.

Эти российские реалии не могут не ослабить тот первоначальный оптимизм, который возник в связи с внезапной готовностью Путина согласиться на размещение миротворческой миссии ООН. Многочисленные комментаторы и министры с энтузиазмом отозвались о сентябрьском предложении Путина. Однако трезвая оценка ситуации говорит о том, что прочное мирное

урегулирование в рамках такого процесса маловероятно. Предложение Путина о миротворцах не соответствует даже минимальным требованиям об урегулировании конфликта и несет в себе все характерные признаки оппортунизма. Это может быть попытка отговорить Америку от поставок оружия в Украину и выставить Москву в более выгодном свете. Возможно, это уловка с целью полностью заморозить конфликт и закрепить контроль Кремля над оккупированными регионами Восточной Украины.

Это никак нельзя назвать первым шагом на пути к миру. Однако это не означает, что все потеряно. Украина и ее зарубежные партнеры могут продолжать продуктивную работу с целью уменьшения непосредственной угрозы крупномасштабного кровопролития. В этих целях они должны вести переговоры с Россией об отводе тяжелых вооружений от линии соприкосновения сторон. Гуманитарные организации могут возобновить обычную деятельность на линии фронта и выступить в поддержку интеграции перемещенных лиц и ветеранов войны в украинское общество. Киев может сосредоточиться на усилении своего оборонного потенциала — как с помощью американского оружия, так и без него, одновременно укрепляя свой арсенал «мягкой силы» и стремясь к дальнейшей евроатлантической интеграции. Жизнь гражданам Украины в своей стране станет лучше. И это приблизит победу, добиться которой одними штыками невозможно.

Все это будет происходить на фоне продолжающегося конфликта низкой интенсивности. Похоже, что гибридная война на какое-то время останется новой нормой. Ежедневно будет увеличиваться счет потерь, политических убийств и кибератак, а также других актов нетрадиционной агрессии, какие только сможет придумать Кремль. Естественно, это непривлекательная перспектива для простых украинцев, однако Украина — далеко не первая страна, вынужденная мириться с существованием враждебного соседа.

Когда удастся сдержать непосредственную военную угрозу, возникнут предпосылки для процветания страны, но лишь в том случае, если будут приняты соответствующие меры безопасности, сводящие к минимуму российскую гибридную угрозу. Украине будет трудно, но Путин неизбежно попадет в чрезвычайно сложную ситуацию. Российский лидер безнадежно запутался в собственной паутине обмана, и, похоже, что он прочно застрял на востоке Украины, будучи не в состоянии ни наступать, ни отступать. Путин уже не способен победить в этой войне, но и согласиться на мир он не осмелится.

Питер ДИКИНСОН,
Atlantic Council, США

УХОД РОССИИ ИЗ ДОНБАССА ОТКРОЕТ НАСТОЯЩИЙ ЯЩИК ПАНДОРЫ. АГРЕССИЯ КРЕМЛЯ НА ВОСТОКЕ УКРАИНЫ ДАВНО УЖЕ ЯВЛЯЕТСЯ СЕКРЕТОМ ПОЛИШИНЕЛЯ, ОДНАКО ПОДРОБНОСТИ О ДЕЙСТВИЯХ РОССИИ СКРЫВАЮТСЯ ЗА ДЫМОВОЙ ЗАВЕСОЙ СЛУХОВ, ПРЕДПОЛОЖЕНИЙ И ЯРОСТНЫХ ОПРОВЕРЖЕНИЙ. СИТУАЦИЯ КОРЕННЫМ ОБРАЗОМ ИЗМЕНИТСЯ, ЕСЛИ МОСКВА ВЫВЕДЕТ СВОИ ВОЙСКА. ОЧЕНЬ СКОРО ПОЯВИТСЯ ДЕТАЛЬНАЯ КАРТИНА ТАЙНОЙ ВОЙНЫ ПУТИНА, А САМ РОССИЙСКИЙ ПРЕЗИДЕНТ БУДЕТ ПОЛНОСТЬЮ ИЗОБЛИЧЕН

В знаменитом «Восточном экспрессе» любили путешествовать многие известные люди: Ататюрк, Елизавета II, Шарль де Голль, Марлен Дитрих, Мата Хари, Жан Маре, Жюль Верн, Франц Иосиф I и... Агата Кристи. Поездка в этом легендарном поезде настолько впечатлила писательницу, что она посвятила ему целое произведение! Как и все детективы Кристи, роман «Убийство в «Восточном экспрессе», изданный 1 января 1934 года, — удивительный, поучительный и невероятно интригующий.

УБИЙСТВЕННОЕ МУВИ

ДЕПП — НЕ ВОРОБЕЙ, БРАНА — НЕ ЗЛАТОПУСТ

Впервые произведение экранизировали в 1974 году. В кино снялись звезды того времени: Ингрид Бергман, Лорен Бэколл, Ванесса Рэдгрейв, Жаклин Биссет, Жан-Пьер Кассель, Шон Коннери и многие другие. Пуаро сыграл Альберт Финни. В 2001 году американский канал CBS создал свою версию детектива с Альфредом Молина в главной роли. В 2010-м в сериале «Пуаро Агаты Кристи» Дэвид Суви в образе бельгийского сыщика раскрывал таинственное убийство, произошедшее в «Восточном экспрессе». И, наконец, последняя киноверсия романа от режиссера Кеннета Браны вышла на большие экраны совсем недавно. Эта экранизация заслуживает особого внимания зрителей!

Итак, согласно сюжету, знаменитому детективу Эрkjолю Пуаро (Кеннет Брана) нужно срочно выехать из Стамбула в Лондон. Вот только все места в «Восточном экспрессе» заняты. Впрочем, директор компании, которой принадлежит поезд, мсье Бук (Том Бейтман) все же находит для легендарного сыщика свободное купе.

Пуаро постепенно знакомится с пассажирами своего ва-

утро Рэтчетта находят мертвым. Обстоятельства его смерти весьма странные: дверь купе была закрыта изнутри. А на теле торговца нашли двенадцать совершенно разных ножевых ранений: одни смертельные, другие не серьезные, причем нанесены и правой, и левой...

Улик множество, и все они указывают на разных людей, у которых есть неопровержимое алиби. Среди подозреваемых оказались: миссис Хаббард

даже жаль становится, что он уходит так рано...

Потрясающе и Мишель Пфайффер. Можно сказать, что это одна из лучших ролей в ее фильмографии. Кстати, создатели фильма отвергли кандидатуры Анджелины Джоли и Шарлиз Терон, которые также очень хотели сыграть миссис Хаббард.

Джуди Денч прекрасна всегда, но в «Убийстве в «Восточном экспрессе» она максимально гармонична.

Мишель Пфайффер привносит на площадку невероятную сосредоточенность и целеустремленность. Если она пришла, вы не должны заставлять ее ждать. В этом нет никаких маниакальных склонностей, просто она максимально подготовлена к работе, и вы зовете ее только тогда, когда все готово к началу съемок», — рассказывал о своих подопечных актерах режиссер фильма в одном из интервью.

курсировать между Европой и Азией. Однако съемки проходили именно в интерьерах реального поезда. А в «Убийстве в «Восточном экспрессе» образца 2017 года был использован лишь один оригинальный вагон легендарного поезда. Но и этого хватило...

В общем, новую киноверсию детектива Агаты Кристи можно отнести к самым стильным фильмам, снятым за последнее десятилетие. Тут прекрасны каждая деталь, каждый предмет интерьера, гардероба персонажей... А какие у Пуаро усы! Оператор Харис Замбарлукус отработал просто великолепно!

Впрочем, не обошлось и без глупостей. К примеру, доктор Рэтчетта, быстро составил практически полный отчет о вскрытии, а также определил время смерти. Чуть огорчило сумбурное окончание ленты. В первой (эталонной) экранизации финал был более интеллигентным, спокойным и одновременно волнующим.

И все же Кеннету Бране можно простить все огрехи. Он рискнул и презентовал зрителям прекрасный фильм. Кино смотрится на одном дыхании.

Кстати, в ноябре 1974 года на премьере фильма присутствовала 84-летняя Агата Кристи. Писательница осталась безмерно довольна работой кинематографистов. Особенно ей понравился образ Эрkjоля Пуаро, которого сыграл Альберт Финни. А вот его усы ее не очень впечатлили. Но если бы она смогла увидеть нового Пуаро, то наверняка пришла бы в восторг.

Но знаете, что во всей этой истории самое интересное? Режиссер фильма четко дал понять зрителям, что не собирается прощаться с Эрkjолем Пуаро. И следующая картина расскажет о «Смерти на Ниле». Этот детектив был дважды экранизирован — в 1978-м и 2004 году. Но Кеннет Брана ведь не боится сложностей!

Евгения ПРОРЫВАЙ

КЕННЕТ БРАНА САМ СЕБЯ ПЕРЕИГРАЛ. ЕГО ПУАРО — ОДИН ИЗ САМЫХ ИНТЕРЕСНЫХ И НЕОБЫЧНЫХ. ЕСЛИ НЕ СКАЗАТЬ — ЛУЧШИЙ

(Мишель Пфайффер), Мэри Дебенхэм (Дэйзи Ридли), княгиня Драгомирова (Джуди Денч), Пилар Эстрададос (Пенелопа Крус), Хардман (Уиллем Дефо), Гектор Маккуинн (Джош Гад), Хильдегарда Шмидт (Оливия Колман), Мастерман (Дерек Джекоби), граф Андриени (Сергей Полунин), графиня Андриени (Люси Бойнтон), доктор Арбэтнот (Лесли Одом-мл.), Пьер Мишель (Марван Кензари). Но Пуаро точно докопается до сути!

Как и в оригинальном кино 1974 года, в новой версии детектива снялось большое количество звезд первой величины. Более всех своей игрой удивил

Да и Пенелопа Крус в игре ничем не уступает Ингрид Бергман, которая исполнила роль подозреваемой миссионерши в экранизации 1974 года.

Интересный персонаж достался украинскому артисту балета Сергею Полунину. Уиллема Дефо и Дэйзи Ридли тоже можно похвалить...

«Дэйзи Ридли, получившая бешеную славу после съемок в этой огромной франшизе — «Звездные войны», очень честна и скромна, она не боится признаваться в нехватке опыта. Между тем Дэйзи — актриса от Бога. Ее самообладание многому меня научило.

Вот только сам себя он не похвалил. А ведь новый Эрkjолю Пуаро (герой тридцати трех романов, одной пьесы и пятидесяти более всего. Кеннет Брана очень искусно соединил режиссерскую работу и актерскую. Брана снимается достаточно много, один из его ярчайших персонажей — Златопуст Локонс в картине «Гарри Поттер и Тайная комната». Но нынче он сам себя переиграл. Его Пуаро — один из самых интересных и необычных. Если не сказать — лучший.

СТИЛЬНЫЙ КАМБЭК

Да и как режиссер Кеннет Брана был великолепен! Вместе со сценаристом Майклом Грином он снял очень хорошее кино. А ведь экранизировать всемирно известные произведения — задача не из легких. Непросто привлечь к своему фильму зрителей, которые читали детектив, видели много киноверсий и, соответственно, знают, чем все закончилось... Но, тем не менее, лента получилась интригующей. А еще — атмосферной, что немаловажно!

В 1974 году, когда впервые экранизировали роман, «Восточный экспресс» уже перестал

РЕЖИССЕР ФИЛЬМА ЧЕТКО ДАЛ ПОНЯТЬ ЗРИТЕЛЯМ, ЧТО НЕ СОБИРАЕТСЯ ПРОЩАТЬСЯ С ЭРКJОЛЕМ ПУАРО. И СЛЕДУЮЩИЙ ФИЛЬМ РАССКАЖЕТ О «СМЕРТИ НА НИЛЕ»

гона. Особенно неприятным ему показался горе-торговец антиквариатом мистер Рэтчетт (Джонни Депп), который даже хотел нанять знаменитого бельгийца своим телохранителем. Естественно, Пуаро отказался от такого «заманчивого» предложения. Но уже на следующее

Джонни Депп. Этот знаменитый актер на протяжении многих лет не мог выйти из роли Джека Воробья: практически в каждом фильме он обезьянничал, чем порядком поднадоел зрителю. Но здесь Депп наконец-то вырвался из этих оков. Его персонаж необычайно интересен,

Пенелопа Крус — опытная актриса и очень беспокойный человек. Она все время переживает и задает вопросы, но это конструктивное беспокойство.

Джонни Депп — веселый, а его уверенность и выдержке во время съемок можно только позавидовать.

Главный редактор — Анна СПИВАК, ответственный секретарь — Алексей СОКУР
Свидетельство о госрегистрации КВ №21058-10858 ПР от 14.11.2014 г.

Редакция: г. Киев, бул. Леси Украинки, 26
Пишите по адресу: ООО «Структура ИТ», а/я 155, г. Киев, Украина, 04080

Учредитель и издатель: ООО «Структура ИТ»
Тел.: (044) 359-04-54 e-mail: gazetavv@i.ua
Газета отпечатана ООО «Мега-Полиграф» 04073 г. Киев, ул. Марка Вовчка, 12/14

Заказ № 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9
Тираж 87 138 экз.
Рекомендованная цена 2 грн. 50 коп.
Подписной индекс: 23115

При использовании публикаций ссылка на газету «ВВ» обязательна.

Редакция газеты «ВВ» может не разделять мнение авторов.
Ответственность за материалы в рубрике «Точка зрения» несут авторы текстов.
Ответственность за содержание рекламных материалов несет рекламодатель.

